

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2019. július 21.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősim

Igehirdetés címe: Kényelem feladása és a Követés ára

(1. dia) „⁵⁷Amikor mentek az úton, valaki ezt mondta neki: Követlek, akárhova mégy. ⁵⁸Jézus azonban így felelt: A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania. ⁵⁹Egy másikhoz pedig így szólt: Kövess engem! De ő ezt kérte: Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem apámat! ⁶⁰Jézus így válaszolt neki: Hadd temessék el a halottak a halottaikat, te pedig menj el, és hirdesd az Isten országát! ⁶¹Egy másik is ezt mondta: Követlek, Uram, de előbb engedd meg, hogy búcsút vegyek házam népétől! ⁶²Jézus pedig így felelt: Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.” Lk 9,57-62

Szeretett Gyülekezet!

Mai alkalmunkon a **(2. dia)** „*Kényelem feladása és a Követés ára*” lesz a témánk. Mit jelent Jézust követni? Mire kell, hogy készüljenek azok, akik szeretnék Jézussal összekötni az életüket és ez milyen feladással, áldozattal jár? Mert jár!

Ne legyenek kétségeink. Az, aki azt gondolja, hogy a Jézussal való járás, az Ő követése nem jár élet – és életmódváltozással, az nagyon téved. Egy olyan alapvető változás áll be, hogy ami addig lényegtelen volt, lényegessé válik, ami addig lényeges volt, az lényegtelenné válik. Ez egy alapvető változás. Amikor megtörténik a döntés, az elhatározás, akkor egy **(3. dia)** irányváltás, gondolkodásváltás történik az ember életében. Erről a váltásról beszél Jézus ebben az igeszakaszban. Két részre lehet választani ezt a részt. Az első felében Jézus arról beszél, hogy a Krisztus tanítványának fel kell készülnie, hogy ellenálljon a kényelem vonzerejének. Amikor arról beszél Jézus, hogy **(4. dia)** „A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.” – akkor arról beszél, amíg ezek az alacsonyrendű állatok rendelkeznek bizonyos fokú kényelemmel, hiszen van barlangjuk, fészük, addig Jézusnak nincs fejét hová lehajtani. Nincs saját otthona, nyughely, ahova visszavonulhatna, megpihenhetne és megkönnyebbülhetne. Neki mindig úton kell lennie, más em-

berek házaiban, vagy vendégfogadóiban aludnia, bármilyen támaszpont nélkül, ahova visszatérhetne. Jézus nem a kényelmét, nem a szükségleteit nézte, hanem azt tartotta igazán fontosnak és szem előtt, hogy minél többekhez eljuthasson, minél több emberrel találkozzon, elvigye nekik azt a hírt, amiért Ő küldetett: **(5. dia)** „¹⁸Az Úrnak Lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat,¹⁹és hirdessem az Úr kedves esztendejét.” Lk 4,18-19. Neki ez volt az igazi és egyetlen célja. Ennek a célnak a megvalósításába pedig nem fért bele a saját maga kényelmének keresése. **(6. dia)** Jézusnak egyetlen vágya volt, engedelmeskedni az Atya akaratának, betölteni az Atya akaratát, amely az, hogy minél több emberhez eljuthasson és

- hirdesse az evangéliumot
- szabadulást hirdessen

- bocsánatát adja

Erről szólt az élete és erre a tanítványságra hívja az övéit is. Természetesen ez nem azt jelenti – mielőtt valaki félreértené –, hogy a hívő ember ne pihenhetne, nem mehetne el szabadságra. Korunk emberének különösen nagy szüksége van erre, de nekünk, hívő embereknek nem a **(7. dia)** szórakozás, az öncélú pihenés, a minden szükséglet kielégítő kényeztetés kell, főleg nem jár, hanem a pihenésben is az elcsendesedés, a családdal való együtt töltekezés kerül előtérbe. Nem az exotikusabbnál exotikusabb utak, az élet élvezete és hajhászása fontos. Milliókat költ körutakra, esetleg hitelt vesz fel, hogy eljusson ide vagy oda. Egész évben kuporgat, hogy aztán egy-két hetet eltöltsön egy exotikus helyen. A hívő élet nem erről szól. Még egyszer hangsúlyozom, nem arról van szó, hogy ne lehetne elmenni, pihenni, kikapcsolódni, akár a tengerparton eltölteni a pihenést. Természetesen, de nem ez az életcél. Nem erről kell, hogy szóljon az élet. Jézus arról beszél, hogy az Ő követése a kényelem feladását jelenti. Vállalva azt, hogy mások lesznek

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

az igények, az értékek, a célok. A Krisztust követő ember élet-célja, hogy minél többekkel megismertesse Krisztust. Elmondja, hogy mit tett ezen földön. A Krisztus iránt elkötelezett élet az szolgáló élet. Számomra mindig olyan megható, amit a napközis táborban átélek évről-évre. Az elmúlt héten a Mandabokori Gyülekezetben **(8. dia)** napközis tábor volt 124 gyermekkel. Többen a szolgálók közül – akik munkahelyen dolgoznak – egész hétre szabadságot vettek ki, hogy szolgálhassanak. Eltölthették volna pihenéssel, kikapcsolódással, a családdal, de ők ideszánták ezt az időt, hogy a gyermekekkel lehessenek. Végezheték volna az otthoni teendőiket, vagy pótolhatták volna a lemaradásaikat, de nem ezt tették, hanem itt voltak a táborban. Nem kikapcsolódás volt ez, hanem rengeteg fáradság. Mindannyian estéről-estére az ágyba hullottak be. Nem pihenés volt ez, hanem kőkemény munka, szolgálat. És hálás a szívem, hogy vannak, akik ilyen hatalmas áldozatot hoznak, mert szeretnének szolgálni. Mert ez tölti be az életüket. Természetesen mások meg más szolgálatban állnak helyt

és végzik hűségesen! Nem a kényelmüket nézték, hanem a szolgálat örömeire tekintettek. Erről a kényelemfeladásról beszél Jézus, hogy nem magamat helyezem előtérbe, hanem a megváltás Urát, azt, hogy mire hívott el. Nem a kényelmemet rakom az első helyre, hanem kész vagyok érte még a kényelmemről is lemondani. Amikor valaki Jézust elkezd követni, akkor erről az irányváltásról, gondolkodásváltásról beszél Jézus.

A másik – a kényelem feladása mellett –, amiről szót ejt Jézus az elhívás kapcsán, **(9. dia)** az a követés. Hogy lehet és kell követni Jézust, aki elhívott? Milyen mélységű a követés? Mennyire tudom odaszánni magam a Jézus követésére? Két megrendítő megszólítás is történik ebben a leírásban. Amikor Jézus azt mondja valakinek, hogy kövess engem, akkor arról beszél, hogy valami (vagy Valaki) elsőbbséget kell, hogy élvezzen. A Jézussal való járás nem csak a kényelem feladásával, hanem a követés elsőbbségével jár. Mind a kettő elhívásnál kifogásokat olvashatunk. Hadd menjek el, hadd temessem

el az édesapámat, hadd búcsúzzam el a családomtól. Kifogás! Mindig csak a kifogás, miért nem!? Most ezt kell tenni, most azt kell tenni, mindig van valami, amiért nemet mondhatunk. A hétköznapi életben is tapasztalhatjuk ezeket a kifogásokat. Sokszor hallom, amikor valakihez elmegyek látogatni, invitálom istentiszteletre, hogy jöjjön, hallgasson Igét, legyen a gyülekezet közösségében, akkor is megy a kifogás, miért nem. Minden kifogás nyafogás! Miért nem... **(10. dia)** Talán nem azt a választ adják ma, amit akkor Jézusnak, de hasonló bagatell kifogások hangzanak el. Például: főzni kell, tetszik tudni tisztelendő úr, a vasárnapi ebéd. Együtt van a család. Természetesen, értem én, de nem tudom megérteni. 4 gyermekkel a felségem megfőz vagy előző este, vagy korán reggel felkel vasárnap, odateszi az ebédet és mire hazaérünk, elkészül az ebéd, együtt van a család és együtt ebédelünk. Istentisztelet miatt nálunk sem marad el az ebéd. Legfeljebb nem akkora feneket kerítünk az ebédnek és nincs kétféle leves, négyféle hús három körettel és négy féle sütemény. De a legfontosabb, hogy együtt

van a család az istentiszteleten és együtt van a család az asztal körül. Érzitek, hogy milyen szomorú kifogás? És tudjátok ezek csak tényleg kifogások, mert nincsen ott a szíve. A munka miatt lazán elmaradhat a közös reggeli, ebéd, vacsora, de egy istentisztelet miatt?! Azt mondja Jézus: **(11. dia)** „**Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is.**” Mt 6,21. Ha aratni megy, ha állatot etetni, akkor nem fontos a közös ebéd, de az istentisztelet?! Mert a kincse számára a munka, és annak mindent kész alárendelni. Istent, családot, mindent! De Istennek alárendelni a munkát? Ez sokak számára elképzelhetetlen! Vagy alárendelni az ebédet! Úgy mondják emberek, mintha választani kellene az istentisztelet, Isten és az ebéd között. Pedig senki nem mondta. Helye van ennek is meg annak is. Mégis kifogásként elhangzik, hogy az ebéd miatt nem megyünk. Vannak gyülekezeti tagok, akik oszlopos tagjai a gyülekezetnek, itt vannak minden vasárnap, de megfőzik az ebédet, süteményt készítenek a családnak, vagy az istentiszteletre, mindenre van idejük és mégis itt vannak. Miért? Mert itt van a szí-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

vük! Mert az igazi kincsük Jézus és ott lesz a szívük is és aztán mindenre lesz idejük. A gyermekekre, a családra, egymásra, a főzésre, a munkára! Miért? Mert számukra az igazi kincsük Isten, ott lesz a szívük is és aztán áldás van munkájukon, családjukon és még a főzésen is! Sok példát mondhatnék, de szeretnék tapintatos maradni, nem szeretnék senkit se megbántani. Azt gondolom, mindannyian értjük Jézusnak ezen példáját, hogy mit szeretne Ő hangsúlyozni. Egyszer valahol azt olvastam és ez nagyon jól összefoglalja Jézusnak ezt a mondatát: **(12. dia)** „*Olyan nincs, hogy nincs rá idő! Az idődet te osztod be! Csak fontossági sorrend van!*”

Csak fontossági sorrend van! Erről beszél Jézus, amikor a kincsről és a szívről beszél.

Kifogás-hegyek vannak, de a kérdés: érzed –e a mélységét a Jézus-követésnek? Észreveszed-e azt a felbecsülhetetlen ajándékot, amit Jézus kínál?

Van egy ifjúsági ének, amit szoktunk énekelni, ennek a szövege olyan szépen kifejezi ezt a felbecsülhetetlen ajándékot **(13. dia)**:

Ó, Uram, oly drága vagy nekem.

Ékesebb, mint napfény, mint Hold.

Csillogóbb, mint pénz, arany és gyémánt,

nincs Hozzád fogható senki más.

Nincs Jézushoz fogható, és felbecsülhetetlen, amit Ő kínál, de sajnos sokan ma is inkább a kifogásokat választják, mint azt, hogy észrevennék, Jézus mit kínál neked és nekem.

Jézust követni fél szívvel nem lehet. Vagy az eke szarvára teszed a kezed, Rátekintesz és követed Őt minden barázdán, nehézségen, vagy kifogásokat keresel, miért nem és távol maradsz Tőle.

Az elején beszéltem arról, hogy a követésnek ára van. Egyrészt Jézus nagy árat fizetett azért, hogy követhessük Őt, de arról is kell beszélni, hogy nagy árat fizet az, aki nem köve-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ti Őt, mert annak számolnia kell azzal, amit Ő mond: „nem alkalmas az Isten országára”.

Jézus az Ő követésére hív, de világosan és egyértelműen elmondja, hogy ez a kényelem feladásával jár és a követésnek ára van! Aki ezt a felbecsülhetetlen kincset megismerte, követi Őt, annak az élete még a nehézségek között is áldás. Így a kifogások helyett **(14. dia)** válasszuk a követést, a feltétel nélküli követést!

Ámen!